

qui parlo éram amichs); lo meu amich, com deya, demaná, segóns es ús y costum, la noya als seus pares, y aquestos acceptaren joyosos al elegit pel cor de la seva filla, com á individu de la familia.

En Francesch (axí s'anomenava 'l jove) no savia qué ferse d'alegría. ¡Qué d'ilusions convertidas en realitats dintre breu espay de temps! ¡Qué d'esperansas, que dins un mes serían un fet!

Efectivament: lo matrimoni se realisá, y aquest llas sagrat debía ser lo llas d'unió d'aquells dos cors que la naturalesa havia ja unit per endavant.

May crech jo presenciar escenas més tendres, ni may mes crech véurer un derrotxe igual de ditxa... La vritat, ¡los ambicionava!

Fa uns tres ays que mon amich pertenez al gremi dels casats; jo encare soch solter... Ells ne tenen la culpa.

¿Que no m'entenem? M'explicaré.

Han cumplert sis mesos que jo vaig trobar á n'en Francesch y vaig dirli: Amich, te vaig ambicioná un día; vaig un dia sentir orfe mon cor, y vaig sentirho porque lo teu rebosaba ditxa; desde avuy vull ser tan felis com tú. — Y axó? — va respóndrem éll. — Me caso...

— Vols seguir un consell d'amich y company?

— Digas — vaig contestarli sorprés...

— Cada vegada que aquesta idea aparexca en ton magí, espera quinze dias pera pensarhi.

— ¿Per qué?

— ¿Per qué? ¡Jo ho hagués fet axí!

UN SOLTER.

Á ELLA

Que t'estimi tú no creus
Y t'estimo de vritat:
¿Qué per ventura no veus
Las probas que te n'he dat?
Tú ets per mi l'alegría,
N'ets la dicha y el content;
Ab tú está mon pensament
Tant á la nit com de dia.
Es ta mirada graciosa:
Ta boca n'es un pinyó:
Ets la obra més hermosa
De tota la creació.
Encare que jo volgués
Olvidarte no podría:
La vida no 'm semblaria
Lo que avuy me sembla qu'es.
Ja no sé com espresarme
Perque vegis que t'estimo:
Si no ho creus, tinch de pensarme
Que m'haurás prés per un primo.

UN SOLTER.

Gacetilla.

Los casats, desitjant correspondrer al obsequi galant y esplendit dels solters, dedicantnos en lo seu ball lo *Schotisch* de la 1.ª part, 'ls hi dediquem nosaltres la *Mazoarka*, també de la primera part.

Diumenge 28 del corrent, á las 10 del matí, tindrà lloch en los Salons d'aquest Cassino la subasta de las localitats del Teatro pera los próxims balls de Carnaval.

Hi haurá molta demanadissa. Per lo tant espavilarse. Are ja ho saben.

A fi de que 'ms poguem desfer (ey per un moment) de las nostras donas, preguem als solters, qu'en l'última *Americana* de la primera part las fassin ballar, segur de que ellas los hi han d'agrahir... y nosaltres també. ¡Com son tant vergonyosas... convé que 'ns las espavilin!

Nota. Aquesta facultat no 's fa extensiva als músichs.

«Que ningú rigui, digui 'l que digui.» Per fi, han entrat á formar part del nostre gremi de casats, los solters Casimiro Besalú, Petet Colls y Lluís Giralt.

A proposit de aquets tres casats de nou, deya l'altra dia un nostre amich. *¡Respiro!.... ja podem deixar las nostras donas libres.* — A lo que vaig afegi jo, parodiant la frase d'en Fermin: *«Todos irán cayendo.»*

Vamos, companys: ja era hora.

Dintre poch, arplegarém al gremi de S. Corneli, nostre amich, lo bullanguero y desganat Pere Dalmau, dependent de casa el senyor Faig.

Tatari... tatari... Desde cap d'any, un dia cada Setmana, recorra 'ls pobles del Ampurdá, un adoba cossis procedent de l'alta montanya acompanyat de son aprenent ab infulas de sabí, arribat de fresch del país de las *Ulonganinas*. Se tracta al públich com á bon amich y se fan tota clase de traballs referents al art aludit, per preus económichs, já que no excedirán de *tres pesetas netas*, segons siga la llargada de la feyna, *medida á ojo de buen cubero*.

Nota. Per obra del adoba cossis y per gracia del aprenent, cada cossi adobat se converteix en poch anys en un niu de plets.

Gracias. Deuhen darse molt expresivas al conegut farmaceutich Sr. Gelart, per dotar á Figueras de una magnífica Plassa de toros, en la cual trovarán feyna molts del gremi, já sia en clase de toros, já en la de picadors.

ANUNCIS

SE regalan paraments de casa, als joves mancos, que ja fa massa temps que corran per la barandilla del Casino, esperant que pluguin trastos per casarse.

Carrer de l'Obertura, núm. 100.

CASA DE DISPESAS. En el carrer Magre, n'hi ha una, á carrech de un simpátich y elegant solter; habitacions especials per casadas que no s'entenguin ab l'home.

AGENCIA de noticias.

Carrer de Vidres, núm. 6, Pentinadora.

Un sedás.

GRAN magatzem d'estisoras.

Barandilla del Casino.

IAUX VOYAGEURS! GRAN HOTEL CABRA, rue du Joch de la Pilota.

Plat del dia:

MUNJETAS CUYTAS

Nota. On parle français, barrejat ab catalá, pour le profeseur Monsieur Tomás Jou.

Figueras: Tip. de Mariano Alegret.